

ne åbenbart i sin tid ikke har været med til, ud over syv-otte linjer.

Det, der skurrer i ørerne på Socialdemokratiet, er, at udlændinge skal have kendskab til det danske samfund, at mænd og kvinder har lige ret, at udlændinge skal arbejde for at blive selvforsørgende osv. osv. Er det de der krav, som Socialdemokratiet synes er fuldstændig uhyrlige at stille til en udlænding?

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Det bliver jo noget svært at svare på et spørgsmål, når man tager tre ting frem, som de fleste af os i virkeligheden kan være enige om, og så siger osv. osv. osv.

Så vil jeg sige meget klart, at det er de der osv. osv., i hvert fald nogle af dem, jeg er meget klart uenig i.

(Kort bemærkning).

Per Dalggaard (DF):

O.k., så går jeg ned til osv. osv., for så kan vi måske få noget konkret ud af det: at udlændinge respekterer det enkelte menneskes frihed og personlige integritet; at udlændinge erkender, at man skal have lige respekt for og at der skal være lige udfoldelsesmuligheder for alle børn, både drenge og piger; at udlændinge kender betingelserne for at bevare en tidsubegrænset opholdstilladelse. Og så er det slut. Hvad er det så, der er så forfærdeligt set fra Socialdemokratiets side, at man ikke kan stemme for L 93?

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Lad os nu være enige om, at bilag 1 til L 93 indeholder væsentlig flere punkter end dem, som spørgeren nu fik med her i anden omgang.

Det, som jeg sagde i min ordførertale, og det, der er kernen, er de her formuleringer om pligt til dette og hint. Nogle af dem kan sådan set være fornuftige nok, men der er jo pligter, som vi ikke engang – os her i denne sal – har, og det er jo det, der giver hele problemet. Dem er der i øvrigt flere af i erklæringen. Og så er der altså det med den generelle tone i det her, som nærmest lyder sådan købsaftaleagtigt, og det er altså ikke godt nok.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg synes virkelig, det er ved at blive pinligt, og det er ikke hr. John Dyrby, der har et forklarings-

problem, men den eller de partifæller, der har orienteret hr. John Dyrby om, hvad det var, der foregik under forhandlingerne.

Forholdet er jo det, at da vi mødtes igen i oktober, var der sket nogle småændringer i erklæringen. Den blev forelagt alle aftalepartnere. Socialdemokraterne forlangte én pind taget ud – én pind taget ud, som de ikke kunne lide. Vi andre sagde: Det er fint. Den blev fjernet.

Socialdemokraterne sagde blankt ja til resten i den erklæring, som hr. John Dyrby nu siger ikke er god nok. Det er simpelt hen pinligt. Jeg har deltaget i hele forløbet, så i modsætning til hr. John Dyrby ved jeg det.

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Jeg må jo bare endnu en gang sige helt klart: Det, vi forholder os til, er aftalen fra juni, og det er det udkast, der foreligger. Den socialdemokratiske folketingsgruppe har ikke på noget tidspunkt overhovedet nikked til det, der foreligger.

Kl. 13.50

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg synes ikke, hr. John Dyrby skulle vikle sig ind i mere sniksnak om det, men tage en snak med dem, der har fejlorienteret ham.

Det er klart, at aftalen blev sluttet, lige før vi gik på sommerferie. I oktober mødtes vi igen, og der blev vi så alle sammen præsenteret for en ny erklæring – eller rettere ikke en ny erklæring, men en let ændret erklæring, som Socialdemokraterne sagde ja til efter at have fået fjernet en enkelt pind. Jeg mener, så er det det, der er aftalen – så er det aftalen!

Lad være med at komme med flere bortforklaringer. Først er Socialdemokraterne vendt hundrede og firs grader rundt ved forhandlingsbordet, og nu vil de ikke være ved, hvad det egentlig er, der er blevet aftalt. Jeg gentager: Det er dybt pinligt.

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Jeg ved ikke, om jeg skal sige tak for det første alfaderlige råd, men i givet fald: Tak for det.

Så vil jeg sige til det andet, at jeg sådan set ikke kan sige andet end det, jeg har sagt: Den socialdemokratiske folketingsgruppe har ikke nikked ja til det her. Og så er den sådan set ikke så meget længere.